

ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಟ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯ ಪರಂಪರೆ - ಸಂವಹನ ಗಂಗಯ್ಯ ಬಿ.ಎಸ್.

ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಕೃಪಾನಿಧಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಮತ್ತು
ನಿರ್ವಹಣಾ ಕಾಲೇಜು, ಬೆಂಗಳೂರು.

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.18775399>

ABSTRACT:

ಕನ್ನಡ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಉಗಮ ಮತ್ತು ವಿಕಾಸವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ, ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಶಿಷ್ಟ ಕನ್ನಡದ ಬಳಕೆಯೇ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಂವಹನ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶವೇ ಈ ಏಕರೂಪದ ಭಾಷಾ ಶೈಲಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಮುದ್ರಣ ಮಾಧ್ಯಮದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಪಠ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಈ ಪ್ರಮಾಣ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಿವೆ. ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರು, ಕುವೆಂಪು ಮುಂತಾದವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸಮಕಾಲೀನ ಲೇಖಕರವರೆಗೆ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷಾ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯ ನಡುವೆಯೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಲುಪುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶಿಷ್ಟ ಮಾದರಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಭಾಷಾ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಪದಕೋಶವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಪ್ರಸಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಶಿಷ್ಟ ಭಾಷಾ ಪರಂಪರೆಯು ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

KEYWORDS:

ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಶಿಷ್ಟ ಕನ್ನಡ, ಸಂವಹನ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆ, ಭಾಷಾ ಬಳಕೆ.

ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಘಟ್ಟದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭದವರೆಗಿನ ಕನ್ನಡದ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ನೋಡಿದಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಶಿಷ್ಟಕನ್ನಡದ ಬಳಕೆಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಾರೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷಾ ಪ್ರಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಾಗಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಮಾಣವು ಕಡಿಮೆ ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಖಂಡ ಕರ್ನಾಟಕದ ಉದ್ದಗಲಕ್ಕೂ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿ ಎಂಬ ಆಶಯವೇ ಇಂತಹಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಭಾಷಾ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಸಂಗಮೇಶ ಸವದತ್ತಿಮಠ ಅವರು “ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ವೈವಿಧ್ಯಗಳು, ಎಷ್ಟೊಂದು ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಹಂತಗಳು.... ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವೈವಿಧ್ಯಗಳು ಇದ್ದರೂ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರು ಬಳಸುವ ಶಿಷ್ಟಕನ್ನಡವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಬರವಣಿಗೆಯ ಮೂಲಕ ಬಳಸುವ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಒಳಗೂ -

ಹೊರಗೂ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಉತ್ತಮ ಮಾಧ್ಯಮವೆನಿಸಿದೆ. ಇವನ್ನು ಕನ್ನಡದ 'ಪ್ರಮಾಣ ಭಾಷೆ' ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು." (ಸಂಗಮೇಶ ಸವದತ್ತಿಮಠ; 2005(ಚ.ಮು); ಪು.70) ಎಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಪ್ರಮಾಣ ಭಾಷೆ ಅಥವಾ ಶಿಷ್ಟ ಭಾಷೆಯು ಸಂವಹನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಮಾಣೀಕೃತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾ ಬರಲಾಗಿದೆ. ಮೌಖಿಕ ರೂಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಬರಹರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆರಂಭದ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದವು. ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯ ಶೈಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರತೊಡಗಿತು. ಬಹುತೇಕ ಶಿಷ್ಟ ಮಾದರಿಯ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯ ಸ್ವರೂಪವು ಈ ಸಂದರ್ಭದಿಂದಲೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಾಗತೊಡಗಿದ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಇದೇ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದ ಮುದ್ರಣ ಸೌಲಭ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯತೊಡಗಿದವು. ಹಾಗೆಯೇ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮವೂ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದಿತು.

ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯು ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದತೊಡಗಿದ್ದು, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಅಗತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳು ರಚನೆಯಾಗತೊಡಗಿದವು. ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಇಂತಹಾ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಭಾಗವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಹೊಸ ಹೊಸ ಲೇಖಕರು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಬರೆದ ಕವಿತೆಗಳು, ಕಥೆಗಳು ವಿವಿಧ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಓದುಗರಿಗೆ ತಲುಪಿದವು. ಬಹುತೇಕ ಅವು ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಭಾಷಿಕ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆದ್ಯ ಪ್ರವರ್ತಕರಾಗಿರುವ ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರ 'ಮಕ್ಕಳ ಪದ್ಯಗಳು' ಎಂಬ ಕವನ ಸಂಕಲನದ 'ಉದಯರಾಗ' ಎಂಬ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

“ಮೂಡುವನು ರವಿ ಮೂಡುವನು; ಕತ್ತಲೊಡನೆ ಜಗಣಾಡುವನು;
ಮೂಡಣ ರಂಗಸ್ಥಳದಲಿ ನೆತ್ತರು ಮೂಡುವನು, ಕುಣಿದಾಡುವನು,
ಬೆಳಕಿನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದಾ ಸೂರ್ಯನು ನೋಡುವನು, ಬಿಸಿಲೊಡ್ಡುವನು;
ಚಿಳಿಪಿಳಿ ಹಾಡನು ಹಾಡಿಸಿ, ಹಕ್ಕಿಯ ಗೂಡಿನ ಹೊರಹೊರಡುವನು”

(ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರು; 2015; ಪು.11)

ಈ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಅಂದಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾವ್ಯ ಭಾಷೆಯ ಮಾದರಿಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಹಲವು ದಶಕಗಳವರೆಗೂ ಇದೇ ಮಾದರಿಯ ಭಾಷಿಕ ಬಳಕೆಯು ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ

ಬದಲಾವಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಮಕ್ಕಳ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮಂಗಳೂರು ಭಾಗದ ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಅವರ 'ಕನ್ನಡಿಗರ ತಾಯಿ', ಕಯ್ಯಾರ ಕಿಣ್ಣಣ್ಣ ರೈ ಅವರ 'ಕಿಟ್ಟಿನ ಕಳವು', ಮೈಸೂರು ಭಾಗದ ಎಸ್.ಜಿ. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯರ 'ಗೋವಿನ ಬಾಳು', ಎಂ.ವಿ. ಸೀತಾರಾಮಯ್ಯ ಅವರ 'ಹೂವಾಡಗಿತ್ತಿ', ಧಾರವಾಡದ ಸಿ.ಫ. ಕಟ್ಟೇಮನಿ 'ಬಣ್ಣದ ಹಕ್ಕಿ' ಇವೆಲ್ಲವೂ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದೇ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆರಂಭದ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದವು. ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯ ಶೈಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರತೊಡಗಿತು. ಬಹುತೇಕ ಶಿಷ್ಟ ಮಾದರಿಯ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯ ಸ್ವರೂಪವು ಈ ಸಂದರ್ಭದಿಂದಲೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಾಗತೊಡಗಿದ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಇದೇ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದ ಮುದ್ರಣ ಸೌಲಭ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯತೊಡಗಿದವು. ಹಾಗೆಯೇ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮವೂ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದಿತು.

ಇಂತಹಾ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯು ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂವಹನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉಪಯುಕ್ತವಾದುದಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಮಕ್ಕಳ ಕವಿತೆ, ಕಥೆ, ನಾಟಕಗಳು ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅಂದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ, ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣವಾದ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಬರಹಗಾರರು ಬಳಸಿದ ಭಾಷೆಯ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪತೆಯು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಂವಹನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ಮಾದರಿಯ ಬರವಣಿಗೆಯು ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದು, ಶಿಷ್ಟಕನ್ನಡದ ಬಳಕೆಯ ಪರಂಪರೆಯು ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ 'ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರ ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಗಳು' ಎಂಬ ಕಥಾ ಸಂಕಲನದ 'ಅಮ್ಮನನ್ನು ಹೇಗೆ ಕೂಗಬೇಕು' ಎಂಬ ಕಥೆಯ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

“ಒಂದಾನೊಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಸು ಇತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಆ ದನವು ತನ್ನ ಕರುವನ್ನು ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು, ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಮೇಯುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಹೊತ್ತು ಏರುತ್ತಾ ಬಂತು. ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಕರು ತಾಯಿಯ ಹಾದಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಆ ದನವು ಬರಲಿಲ್ಲ. “ನನ್ನ ತಾಯಿ ಏಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ? ಏನು ಮಾಡಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಕರು ಹಟ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂತು. “ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದಳು? ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದಳು” ಎಂದು ತಾಯಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ, ಅದು ಬೀದಿಗೆ ಇಳಿಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಕ್ಕು ಕೂತಿತ್ತು.” (ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರು; 2015:

ಪು.5)

ಈ ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯರು ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರಪಂಚದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯ ಬಳಕೆಯಿರದೆ, ಶಿಷ್ಟ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಮಂಗಳೂರು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಕೂಗು' ಎಂದರೆ 'ಅಳು' ಎಂದು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅರ್ಥ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ 'ಕರೆ' ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂವಾದಿಯಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುವ 'ಕೂಗು' ಎಂಬುದನ್ನೇ ಪಂಜೆಯವರು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಇದೇ ಮಾದರಿಯ ಭಾಷಾಬಳಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಗಳು ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹೊಯಿಸಳರ ಕಥೆಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಧಾರವಾಡ ಹಾಗೂ ಗುಲಬರ್ಗಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಗಳು ನಂತರದ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿಯಷ್ಟೇ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗುತ್ತವೆ.

ಮಕ್ಕಳ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಆರಂಭಘಟ್ಟದಿಂದಲೂ ಒಂದು ಶಿಷ್ಟ ಮಾದರಿಯ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂವಹನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ ತಲುಪುವಂತೆ ಇಂತಹಾ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ನವೋದಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕುವೆಂಪುರವರು ರಚಿಸಿದ ಮೊದಲ ಮಕ್ಕಳ ನಾಟಕವಾದ 'ಮೋಡಣ್ಣನ ತಮ್ಮ' (1926) ಎಂಬ ನಾಟಕವು ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ:

ಹುಡುಗ: ಓ ಮೋಡಣ್ಣಾ, ಓ ಮೋಡಣ್ಣಾ,

ನಾನೂ ಬರುವೆನೋ ಕೈ ನೀಡಣ್ಣಾ!

ಮೋಡ (ಮೇಲಿಂದ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತದೆ): ಬರಬೇಡಣ್ಣಾ! ಬರಬೇಡಣ್ಣಾ!

ಅಪ್ಪನು ಬೈವಳು ನೀ ನೋಡಣ್ಣಾ!

(ಶಿವಾರದ್ಡಿ ಕೆ.ಸಿ.(ಸಂ); 2004; ಪು.685)

ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಿಷ್ಟ ಮಾದರಿಯ ಭಾಷೆಯು ಬಳಕೆಗೆ ಬಂದಿರುವುದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಮಂಗಳೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಎಂ.ಎನ್. ಕಾಮತ್ ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವ ಭಾಷೆಯು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಧಾರವಾಡ ಹಾಗೂ ಗುಲಬರ್ಗಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ನಾಟಕಗಳು ನಂತರದ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿಯಷ್ಟೇ ರಚನೆಯಾಗತೊಡಗಿದವು.

ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಮಾದರಿಯ ಶಿಷ್ಟ ಕನ್ನಡದ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕಾಲಮಾನದ ಬದಲಾವಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯು ಕಂಡುಬರತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸುವ ವೇಳೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷಾ ಮಾದರಿಯನ್ನು ವಿವಿಧ

ಪ್ರದೇಶಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಲುಪುವಂತೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಹಲವು ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿದಾಗ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆರಂಭಘಟ್ಟದ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಶಿಷ್ಟಕನ್ನಡದ ಒಂದು ಮಾದರಿಯು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಂತರದ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಸಾಹಿತಿಯು ಶಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷಾ ರೂಪಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ಎರಡೂ ಮಾದರಿಗಳು ಕಾಣಿಸುವುದಿದೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನನ್ಯವೆನಿಸುವ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಿರುವ ಸಾಹಿತಿಗಳೇ ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ ಸಂವಹನವು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತಹಾ ಶಿಷ್ಟಭಾಷೆಯ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವುದೂ ಇದೆ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಮಕ್ಕಳ ಕವಿತೆ, ಕಥೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ನಾಟಕ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಪಳಕಳ ಸೀತಾರಾಮ ಭಟ್ಟ, ಎ.ಕೆ. ರಾಮೇಶ್ವರ, ಮಾಲತಿ ಪಟ್ಟಣಶೆಟ್ಟಿ, ಎನ್.ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟ, ಟಿ.ಎಸ್. ನಾಗರಾಜಶೆಟ್ಟಿ, ಪ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಜಯವಂತ ಕಾಡದೇವರ, ಜೀನಹಳ್ಳಿ ಸಿದ್ದಲಿಂಗಪ್ಪ, ಸುಧಾಮೂರ್ತಿ, ವಿಜಯಶ್ರೀ ಹಾಲಾಡಿ, ಹ.ಸ. ಬ್ಯಾಕೋಡ, ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಕರದಳ್ಳಿ, ನಾ. ಡಿಸೋಜ, ರಾಧೇಶ್ ತೋಳ್ಪಾಡಿ, ವಿ.ಎಸ್. ಶಿರಹಟ್ಟಿಮಠ, ಸಿ.ಎಂ. ಗೋವಿಂದರಡ್ಡಿ ಇವರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಮಂಗಳೂರು ಭಾಗದ ಪಳಕಳ ಸೀತಾರಾಮ ಭಟ್ಟರ ಹಲವು ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾದ ಪದಬಳಕೆಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರ 'ಗಾಳಿಪಟ' ಕವಿತೆಯ ಸಾಲುಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

“ಪುಟ್ಟನು ಕಿಟ್ಟನು ಜೊತೆಯಲಿ ಓಡಿ
ಬೇಗನೆ ಒಂದೆಡೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿ
ಬಾನೊಳು ಹಾರಿಸೆ ಪಟ ಪಟ
ಮಾಡಿದರೊಂದು ಗಾಳಿಪಟ”

(ಪಳಕಳ ಸೀತಾರಾಮ ಭಟ್ಟ; 2007; ಪು.21)

ಇಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಶಿಷ್ಟಕನ್ನಡದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಗುಲಬರ್ಗಾ ಭಾಗದ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಎ.ಕೆ. ರಾಮೇಶ್ವರ ಅವರ 'ಸಮಗ್ರ ಮಕ್ಕಳ ಕಾವ್ಯ' ಎಂಬ ಕವನ ಸಂಕಲನದ 'ಬಾಲ ಯೋಧ' ಎಂಬ ಕವಿತೆಯ ಸಾಲುಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

“ನಾಡ ದೇವಿ ಸೇವೆಗೈದು
ಜೀವ ಧನ್ಯಗೊಳಿಸುವೆ
ನನ್ನ ದೇಶ ಭದ್ರಗೊಳಿಸಿ

ನಾಡ ಮಾನ ಕಾಯವೆ”

(ರಾಮೇಶ್ವರ ಎ.ಕೆ;2007; ಪು.59)

ಇಲ್ಲಿಯೂ ಶಿಷ್ಟ ಮಾದರಿಯ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಅನೇಕ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ನೋಡಿರುವಂತೆ ಇವರ ಹಲವು ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಗುಲಬರ್ಗಾದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷಾ ಅನನ್ಯತೆಯು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರೇ ಕವಿಗಳು ಹೀಗೆ ಎರಡೂ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕವನಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದ್ದು, ಇತರರಂತೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಲುಪಲು ಇಂತಹಾ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಧಾರವಾಡ ಭಾಗದ ಮಾಲತಿ ಪಟ್ಟಣಶೆಟ್ಟಿ ಅವರ ‘ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿ ಸಾಲು’ ಎಂಬ ಕವನ ಸಂಕಲನದ ‘ನನ್ನ ತಾಯಂದಿರು’ ಎಂಬ ಕವಿತೆಯ ಸಾಲುಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

“ನನಗೆ ಜನ್ಮ ಕೊಟ್ಟ ತಾಯಿ
ನನಗೆ ಭಾಷೆ ಕೊಟ್ಟ ತಾಯಿ
ನನಗೆ ನೆಲೆಯ ಕೊಟ್ಟ ತಾಯಿ
ಇವರ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ಹೃದಯ ಕಮಲವರಳಿತು”

(ಮಾಲತಿ ಪಟ್ಟಣಶೆಟ್ಟಿ; 2011; ಪು.6)

ಇಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಟಕನ್ನಡದ ಬಳಕೆ ಬಂದಿದ್ದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಳಸದೆ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಲಯಬದ್ಧವಾಗಿ, ರೂಢಿಗತ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರ ಇತರ ಹಲವು ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು ಭಾಗದ ಎನ್.ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟ ಅವರ ‘ಕಿನ್ನರ ಲೋಕ’ ಕವನ ಸಂಕಲನದ ‘ಮಲಗಿನ್ನ ಮುದ್ದುಮರಿ’ ಕವಿತೆಯ ಸಾಲುಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

“ಮಲಗಿನ್ನ ಮುದ್ದುಮರಿ ಚಿನ್ನ
ನಿದ್ದೆ ನೇವರಿಸುತಿದೆ ಕಣ್ಣು
ನಡುರಾತ್ರಿ ದಾಟುತಿದೆ ಗಡಿಯ
ಇರುಳು ಬಿಚ್ಚಿದೆ ಕಷ್ಟ ಜಡೆಯ
ಲೋಕವೇ ಮಲಗಿರಲು ಹೊದ್ದು
ಆಟ ಶುರುಮಾಡುವರೇ ಮುದ್ದು?”

(ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟ ಎನ್.ಎಸ್.; 2006; ಪು.108)

ತಮ್ಮ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಕವಿತೆಗಳಿಂದಲೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವ ಎನ್.ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟ ಅವರ ಬಹುತೇಕ ಕವಿತೆಗಳು ಮೈಸೂರು ಕನ್ನಡದ ಅನನ್ಯ

ಪದ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅವರು ಇಂತಹಾ ಹಲವು ಶಿಷ್ಟ ಮಾದರಿಯ ಕವಿತೆಗಳನ್ನೂ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂದಿಗೂ ಬಹುತೇಕ ಶಿಷ್ಟ ಮಾದರಿಯ ಭಾಷೆಯನ್ನಷ್ಟೇ ಅನುಸರಿಸಿ ಮಕ್ಕಳ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಕವಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತುಮಕೂರು ಭಾಗದವರಾದ ಟಿ.ಎಸ್. ನಾಗರಾಜಶೆಟ್ಟಿಯವರ 'ಸಮಗ್ರ ಮಕ್ಕಳ ಕವಿತೆಗಳು' ಸಂಕಲನದ 'ನವಿಲು ಗರಿ' ಎಂಬ ಕವಿತೆಯ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು.

“ಗರಿ ಗರಿ ಗರಿ ಗರಿ ನವಿಲುಗರಿ
ಮಿರಿ ಮಿರಿ ಮಿಂಚುವ ನವಿಲು ಗರಿ
ಗೆರೆ ಗೆರೆ ಗೆರೆ ಗೆರೆ ನವಿಲುಗರಿ
ನನ್ನಯ ಮೆಚ್ಚಿನ ಹೊಳಪುಗರಿ”

(ನಾಗರಾಜ ಶೆಟ್ಟಿ ಟಿ.ಎಸ್; 1996; ಪು.1)

ಇಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶಿಷ್ಟಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಳಸಲಾಗಿದ್ದು ಲಯ, ಪ್ರಾಸಗಳೊಂದಿಗೆ ಕವಿತೆಯ ವಸ್ತುವನ್ನು ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಇವರ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಟಭಾಷಾ ಪರಂಪರೆಯ ಮುಂದುವರಿಕೆಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಇದು ಸಂವಹನದ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸಮಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಹಲವಾರು ಮಕ್ಕಳ ಕವಿತೆಗಳು ಶಿಷ್ಟ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಪದಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ತರುವ ಹಲವಾರು ಕವಿಗಳು ಇಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕವಿತೆಯ ಆಶಯಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಒಟ್ಟು ಶೈಲಿಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಪದ ಬಳಕೆಯೊಂದಿಗೆ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ, ಸ್ಥಳೀಯ ಅನನ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ತರುವ ಕವಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಉದಾಹರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಹಲವಾರು ಕವಿಗಳು ಶಿಷ್ಟ ಮಾದರಿಯ ಕವಿತೆಗಳನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹ ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ವಿವಿಧ ಕಡೆಗಳ ಓದುಗರನ್ನು ತಲುಪುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಲವಾರು ಕವಿಗಳು ಈ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದು, ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಗುಲಬರ್ಗಾ ಭಾಗದ ಖ್ಯಾತ ಕವಿಗಳಾದ ಎ.ಕೆ. ರಾಮೇಶ್ವರ ಅವರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ 'ನಿಮ್ಮ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಟಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಳಸಲು ಕಾರಣವೇನು?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಅವರು 'ನನ್ನ ಕವಿತೆಗಳು ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಲೆಂದು ಶಿಷ್ಟಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದರು. (ಸಂದರ್ಶನ, ಗುಲಬರ್ಗಾ, ದಿನಾಂಕ)

ಆಧುನಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಪಠ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಇಂತಹಾ ಶಿಷ್ಟಭಾಷಾ

ಬಳಕೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ಮಕ್ಕಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದಕೋಶವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವಲ್ಲಿ ಈ ಮಾದರಿಯ ಭಾಷಾಬಳಕೆಯು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ವಿವಿಧ ಸಾಹಿತಿಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಸಕ್ತಿ, ಆಯ್ಕೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಗಶೀಲತೆಯು ಎರಡೂ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಗದವರಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಈ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಯನ್ನು ಮೀರಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾದ, ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ಆನಂದ ವಿ. ಪಾಟೀಲ, (2010), ಕನ್ನಡ ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚಿನ ಒಲವುಗಳು, ಹಂಪಿ: ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ.
2. ನಾಗರಾಜ ಶೆಟ್ಟಿ ಟಿ.ಎಸ್., (1996), ಸಮಗ್ರ ಮಕ್ಕಳ ಕವಿತೆಗಳು, ತಿಪಟೂರು: ನಿರ್ಮಲ ಪ್ರಕಾಶನ.
3. ಪಳಕಳ ಸೀತಾರಾಮ ಭಟ್ಟ, (2007), ಪಳಕಳರ ಆಯ್ದ ಕವನಗಳು, ಕಿನ್ನಗೋಳಿ: ಯುಗಪುರುಷ ಪ್ರಕಟಣಾಲಯ.
4. ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯ, (2015), ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯ ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಗಳು, ಬೆಂಗಳೂರು: ಅಂಕಿತ ಪ್ರಕಾಶನ.
5. ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯ, (2015), ಪಂಜೆ ಮಂಗೇಶರಾಯ ಮಕ್ಕಳ ಕಾವ್ಯಗಳು, ಬೆಂಗಳೂರು: ಅಂಕಿತ ಪ್ರಕಾಶನ.
6. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಭಟ್ಟ ಎನ್.ಎಸ್., (2005), ಭಾಳ ಒಳ್ಳೇವು ನಮ್ ಮಿಸ್ಸು, ಬೆಂಗಳೂರು: ಅಂಕಿತ ಪ್ರಕಾಶನ.
7. ವಿವಿಧ ಲೇಖಕರು, (1992), ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ವರೂಪ, ಬೆಂಗಳೂರು: ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ.
8. ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾವ್ ಎಸ್.ವಿ., (2006), ಮಕ್ಕಳ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನೆಲೆ ಬೆಲೆ, ಬೆಂಗಳೂರು: ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು.